

VASTEN AURINGON SILTAA

**1. Luo meren ja hiekan, alle lokkien viitan
sun ajatuksissani vien ja toivon yhtä suudelmaa
Tuon sieluni rantaan, sen otatko vastaan?
Sen sinulle voisinko antaa kuin ainoan tähden?
Niin paljon mä tunnen – kenet syliini suljen,
ja kenelle antaa nämä tunteeni saan?**

**Vasten auringon siltaa säteet myöhäiseen iltaan
sinut vierelleni tuo, ja sulle hellyyteni suon.
Niinkuin tuhannet kerrat kanssas ollut oon yksin.
Näin kuin haaveissani kuljen, silmät tyhjyydeltä suljen.
Vasten auringon siltaa ----
sinut vierelleni tuo, ja sulle hellyyteni suon.
Jäisit siihen, ystäväin, jäisit siihen, ystäväin!**

**2. En kasvoja tunne, en nimeä kuule,
en sanaakaan kysy, kun etsin sua itseäin vasten.
Me nousemme laivaan ohi meren ja taivaan.
Kun heräisit, siinä mä oisin ja sanoisin: ”Kulta!”
Niin paljon mä tunnen, sinut syliini suljen.
On kaikki, mitä sano voin: olen vain sun!**

**Vasten auringon siltaa säteet myöhäiseen iltaan
sinut vierelleni tuo, ja sulle hellyyteni suon.
Niinkuin tuhannet kerrat kanssas ollut oon yksin.
Näin kuin haaveissani kuljen, silmät tyhjyydeltä suljen.
Vasten auringon siltaa ----
sinut vierelleni tuo, ja sulle hellyyteni suon.
Jäisit siihen, ystäväin, jäisit siihen, ystäväin! On hyvä näin.**